

שחררי היה, צניעות נמצאה בה פomid. אלא היה קיתה צדקה, ובכךמה עשתה את זה, שחררי היה לא הפקירה את עצמה אליו, אלא מושם שידעה ידרעה באה אליו לעשות [עמו] חסד ואמת, ועל זה באה [בפרהסיא]

והשפלה בעסק הזה. בא ראה, משים שהיא ירעעה ידרעה והשפלה בעסק זה, הקדוש ברוך הוא עשה שם סיוע במעשה ההוא ומיד התUberה, והכל היה מפונג. ואם תאמר, למה לא הביא הקדוש ברוך הוא אומם בנים מאשה אחרית? למה מזוז? אלא ודאי שהיא הצרכה למעשה הזה ולאasha אחרית.

שתי נשים היו שמחן לבנה הצעיר של יהודיה, ובאו מכאן דוד מלך ושלמה המלך וממלך המשפט, ושתי הנשים הללו זו כמו זו, פמר ורות שפטו בעליהם בראשונה, והן השתרלו למעשה תזה.

המר השתרלה אצל חמיה, שהוא יומר קרוב לבניו שפטו: מה הטעם היא השתרלה אצלו? שפטוב כי ראתה כי גREL שלה והיא לא נתנה לו לאשה, ומשם וזה השתרלה במעשה הזה אצל חמיה.

רות מת בעלה, ואמר כה השתרלה במעשה הזה היה אצל בעז, שכחוב (ויתר) ותגלו מרגליתו ותשכבר. והשתרלה עמו, ואמר כה הולידה את עובד. ואם אמר, למה לא יצא עובד מאשה אחרת? אלא ודאי היא הצרכה ולא אשה אחרת. ומשתי אלו נבנה ונתקן זרעו של יהודיה, ושתיהן עשו בכשרות, לעשות חסד עם אומם המתים למתקן את העולם לאחר מכן.

איה צניעותא אשפהה בה פריד. אלא איה צדקתות ובכחמה עבדת האי, דהא איה לא אפרקטר גראמה לגבייה, אלא בגין דידיעה ידעת וחכמתא אסתפלת. ועל דא איה אתה לגבייה למעד (עפייה) טיביו וקשות, ועל דא

אתה (לודיה) ואשתדלת בעסקא דא. היא חי, בגין דאייה ידעת ידרעה ואשתדלת בעסקא דא. קדשא בריך הוא עבד סיועה פמן בההוא עובדא ואתעברת מיד. וכלא דוה (דף ע"ב) מגיה. ואי תימא אמא לא איתתי קדשא בריך הוא אינון בגין מאתא אוחרא, אמא מן דא. אלא ודאי איה אצטראיך לעובדא דא ולא אפתא אחרא.

חרין נשיין הו דמניהו אהבני זרעא דיהודה, ואותו מניהו דוד מלכא ושלמה מלכא ומלאה משיחא. ואלון תרין נשיין דא בגונא דא, פמר ורות דמיתו בעליך דקדמיה, ואינון אשפהה לעובדא דא.

פמר אשפהה לגביה חמיה דאייה קרייב יתר לבניי דמיתה. מי טעמא איה אשפהה לגביה, דכתיב כי ראתה כי גREL שלה והיא לא נתנה לו לאשה. ובגין דא אשפהה בעובדא דא לגביה חמיה.

רות מית בעלה ולבתר אשפהה בעובדא דא לגביה דבעז דכתיב, (ויתר) ותגלו מרגליתו ותשכבר. ואשתדלת בהדייה ולבתר أولיתליה לעובד. ואי תימא אמא לא נפיק עובד מאתא אחרא, אלא ודאי היא אצטראיך ולא אפתא אחרא. ומתרין אלון אהבני ואשתכליל זרעא דיהודה, ותרונייהו בכשרות עבדו לمعد טיבו עם אינון מיתיא לאתפקנא עלמא לבתר.